

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕХНІКУМ ПРОМИСЛОВОЇ АВТОМАТИКИ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

МАТЕРІАЛИ

III-ї науково-методичної конференції
серед викладачів ВНЗ I-II рівнів акредитації
Одеської національної академії харчових технологій

***Послідовність загальної середньої, професійної та вищої
освіти як потреба і виклик сучасного суспільства***

25 березня 2016 року

Одеса-2016

Склад оргкомітету конференції:

Голова:

Трішин Федір Анатолійович

проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.т.н, доцент

Заступник голови:

Єпур Ольга Сергіївна

директор технікуму промислової автоматки ОНАХТ

Члени оргкомітету:

Глушков Олег Анатолійович

директор технікуму газової і нафтової промисловості ОНАХТ

Коваленко Анатолій Володимирович

директор Одеського технічного коледжу ОНАХТ

Левчук Юлія Сергіївна

заступник начальника методичного відділу ОНАХТ

Лукіяник Олександр Григорович

директор механіко-технологічного технікуму ОНАХТ

Мураховський Валерій Генріхович

начальник методичного відділу ОНАХТ, к.ф-м.н., доцент

Секретар оргкомітету:

Оксаніченко Вікторія Леонідівна

заступник директора з навчально-методичної роботи технікуму промислової автоматки ОНАХТ

Напрями роботи конференції:

1. Організаційні та методичні засоби впровадження новітніх технологій навчання, виховання студентів та забезпечення якості освіти.
2. Використання інформаційних та комунікаційних технологій в освітньому процесі.
3. Організація самостійної роботи студентів як важлива складова забезпечення якості вищої освіти.
4. Формування професійних компетентностей майбутнього фахівця.

ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ MOODLE В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	
Корнієнко Ю.К.	73
ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	
Ксендзенко О.П.	76
ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ РІЗНИХ ФОРМ ТА МЕТОДІВ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ (НА ПРИКЛАДАХ ПРОВЕДЕННЯ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ З ЕЛЕМЕНТАМИ АНАЛІЗУ АРХІВНИХ ДОКУМЕНТІВ)	
Левчук Т.Г.	83
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ	
Нікішин В. П.	88
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
Нічик Н.О.	93
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ	
Овсова Г.В.	99
ВИХОВАННЯ ДУХОВНОСТІ У СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ	
Ольховська В.В.	105
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ ТА ТВОРЧОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
Склярова Ю.О.	111
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ	
Скорнякова О.В.	116
ОЦІНКА ЯКОСТІ ОСВІТИ НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТНІСТНОГО ПІДХОДУ	
Стоянова Р.В.	125
ПЕРЕВАГИ ІНТЕГРАЦІЇ СЕРЕДНЬОЇ, ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ НА ПРИКЛАДІ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ОТКОНАХТ	
Суліма Ю.Ю.	130
ОРГАНІЗАЦІЯ ТА МЕТОДИЧНІ СПОСОБИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ	
Ткачук О.М.	133
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
Федоров М.О.	141

Використані джерела

1. Машбиц Є.І. Комп'ютеризація навчання: проблеми і перспективи. К.: ІЗМН, 1997. - 264 с.
2. Жалдак М.І. Система підготовки вчителя до використання інформаційних технологій в навчальному процесі. - М., 2004. - 48 с.
3. Основи Нових інформаційних технологій навчання: посіб. для вчителів / Авт. кол.; за ред. Ю.І. Машбіца. - К.: ТЗМН, 1997. - 264 с.
4. Боденко Б.Н. Ціннісно-мотиваційні орієнтації студентів як важливий фактор становлення їх соціально-психологічної захищеності (До проблеми моніторингу якості освіти): Зб. статей під науковою редакцією проф. І.А. Зимової. - М.: Дослідницький центр проблем якості підготовки фахівців, 2000..
5. Борисова Н.В. Конкурентоспроможність майбутнього спеціаліста як показник якості і гуманістичної спрямованості вузів підготовки // Гуманізація освіти. Вип. № 1. - Набережні Човни, 1996..
6. Вербицький А.А., Платонова Т.А. Формування пізнавальної і професійної мотивації студентів. - М.: НІВШ, 1998..
7. Абрашкін І.А., Боев О.В., Воронова Г.А., Епіхін А.В. та ін. Стандарти і керівництва щодо забезпечення якості основних освітніх програм підготовки бакалаврів, магістрів і спеціалістів з пріоритетних напрямів розвитку Національного дослідницького Томського політехнічного університету (Стандарт ООП ТПУ): Зб. нормативно-виробничих матеріалів. - 4-е изд., 3-є изм. і доп. - Томськ: Вид-во Томського політех. ун-ту, 2012. - 206 с.
8. Ваганова О.І. Розвиток критичного мислення студентів на заняттях з педагогіки: Навчальний посібник. - Н. Новгород: ВГПУ, 2009. - 92 с. 3. Редько Л. А., Плотнікова І. В. Досвід організації навчання керуванню якістю // Стандарти і якість. - 2014 року - №. 1. - С. 68-73

Скорнякова О.В.

Викладач,

голова циклової комісії

Одеський технічний коледж ОНАХТ

«ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ»

На сучасному етапі розвитку України актуальним для вищої школи є створення умов підготовки компетентного конкурентоспроможного фахівця, психологічно готового до майбутньої професійної діяльності.

Актуальність дослідження питань формування конкурентоспроможності фахівця зумовлена жорсткістю вимог ринку праці в сучасних умовах. В умовах, коли вимоги та потреби ринку інтелектуальної праці швидко змінюються, система професійної освіти повинна надавати можливість студентам

отримувати не тільки теоретичну, але й ґрунтовну практичну професійну підготовку.

Сучасна парадигма підготовки молодших спеціалістів технічного профілю, що об'єднує використання в навчальному процесі нових інформаційних технологій, формування творчої особистості студента на основі оновлення змісту професійної освіти за допомогою нових дисциплін та якісної практичної підготовки майбутніх фахівців.

Конкурентоспроможність - це одна з компетентностей сучасного фахівця, що забезпечує його орієнтування в ринковій ситуації та дає йому вигідні відмінності порівняно з конкурентами.

Загальновизнано, що основними теоретико-методологічними підходами до вивчення конкурентоспроможності фахівця виступають економічні дослідження про конкуренцію на ринку праці, а також теорії з питань конкурентоспроможності товарів і послуг. Існує декілька основних підходів до визначення сутності конкурентоспроможності фахівця.

Один з найпоширеніших підходів ґрунтується на поняттях конкурентоспроможності товару або послуги. Конкурентоспроможність товару або послуги визначається як їх перевага у порівнянні з іншим товаром (аналогічним або заміником) при вирішенні покупцем його проблем [2]. Якщо такий підхід застосувати по відношенню до фахівця, то його конкурентоспроможність слід розглядати як відносну і узагальнену характеристику, що відображає певні вигідні відмінності від іншого фахівця-конкурента за ступенем задоволення потреб споживача (роботодавця) і за розміром витрат на їх задоволення.

Достатньо поширеним є ототожнення трактування якості робочої сили з її конкурентоспроможністю. За цим підходом під конкурентоспроможністю робочої сили розуміють лише певну систему властивостей робочої сили – її якість. Наприклад, Д. П. Богиня визначає конкурентоспроможність як сукупність якісних і вартісних характеристик специфічного товару «робоча сила», що забезпечують задоволення конкретних потреб роботодавців, у тому числі державних підприємств, у працівниках певної кваліфікації (професії) [3].

Разом з тим, суто економічні підходи трактування конкурентоспроможності робочої сили не можуть безпосередньо використовуватися у педагогічній діяльності.

Про конкурентоспроможність фахівця як педагогічну проблему дослідники заговорили лише в останнє десятиліття, коли гостро постало питання про працевлаштування випускників ВНЗ у відповідності з їх кваліфікацією вимогами ринку.

Педагогічна сутність конкурентоспроможності полягає в тому, щоб розглядати її як складну, багаторівневу інтегральну властивість, яка дозволяє особистості відповідно до її індивідуальних здібностей, інтересів і потреб брати участь і отримувати переваги в конкурентних відносинах в обраній для себе сфері професійної діяльності. Визначення конкурентоспроможності як багаторівневого інтегрального особистісного утворення, що проектується на всі сфери життєдіяльності людини, яке є фактором активізації діяльності

особистості, перш за все професійної, має бути важливим орієнтиром освітньої діяльності.

Аналіз результатів наукових досліджень свідчить, що у даний час певною мірою сформувалось уявлення про пріоритетні якості, які визначають конкурентоспроможність фахівця, але відкритим залишається питання структурування і змісту основних складових цієї властивості особистості.

Ми поділяємо думку Т.Андріяко, про те, що сутність конкурентоспроможності фахівця пропонується визначати через особистісні і професійно-діяльнісні компоненти [1]. До особистісних компонент конкурентоспроможності фахівця пропонується відносити аксіологічну, когнітивну, праксеологічну і рефлексивну компоненти.

Для визначення критеріїв оцінювання конкурентоспроможності фахівців з обчислювальної техніки та рівня сформованості складових конкурентоспроможності фахівця було здійснено аналіз особистості фахівців з огляду на професійну складову та реальні умови виробництва.

Фахівець з обчислювальної техніки здатний ефективно використовувати засоби інформатизації та інформаційних технологій для вирішення практичних завдань у своїй повсякденній діяльності, є фахівцем як в області обчислювальної техніки, так і сучасного програмного забезпечення, автоматизації технологічних процесів.

На думку Ковалюк Т.В. [4] для кращої орієнтації в сучасному інформаційному суспільстві майбутньому фахівцю з обчислювальної техніки необхідно:

- швидко адаптуватися в постійно змінних життєвих ситуаціях, самостійно здобувати необхідні знання, раціонально їх використовувати на практиці для вирішення різних проблем, щоб протягом життя бути висококваліфікованим спеціалістом.
- самостійно критично мислити, вміти бачити труднощі та знаходити ефективні та раціональні шляхи їх подолання, використовуючи сучасні технології; мати чітке уявлення про те, де і як набуті ним знання можуть бути застосовані; бути здатним генерувати нові ідеї та творчо мислити.
- кваліфіковано працювати з інформацією (вміти збирати необхідні для дослідження певної проблеми факти, аналізувати їх, робити необхідні узагальнення, встановлювати необхідні статистичні закономірності, формулювати аргументовані висновки та виявляти, вирішувати нові проблеми).
- мати високий рівень комунікативної культури (у тому числі комунікації за допомогою інформаційних засобів).

Добровська Л.М. [5] та Каверіна О.Г. [6] у своїх дослідженнях визначають основні види діяльності фахівця з обчислювальної техніки з урахуванням специфіки його роботи: проектно-конструкторська діяльність, інформаційна діяльність, науково-дослідна діяльність, організаційно-управлінська та технологічна діяльність.

Проектно-конструкторська діяльність (планування інформаційно-комп'ютерної діяльності) включає в себе:

- формування цілей проекту вирішення завдань (у вигляді програми або пакету програм), критеріїв і показників досягнення цих цілей, обмежень щодо застосування ІТ;
- системний аналіз об'єкту проектування, предметної області та взаємозв'язків між її елементами;
- визначення початкових даних для проекту;
- вибір методик прийняття оптимальних рішень (можливих методів обробки інформації) та реалізацію процесу моделювання прийняття рішень з використанням існуючих інформаційних систем (або розробку нових систем);
- розробку та аналіз узагальнених варіантів вирішення проблеми, прогнозування можливих результатів, знаходження компромісних рішень в умовах невизначеності, планування реалізації проекту;
- оцінку надійності та якості функціонування об'єкту проектування;
- розрахунок умов підтримки безпечної життєдіяльності;
- розрахунок економічної ефективності;
- розробку та узгодження всіх видів проектної документації.

Технологічна діяльність включає в себе технологію розробки об'єктів професійної діяльності (інформаційних систем та мереж, їхнього програмного забезпечення, способів і методів проектування, налагодження, виробництва та експлуатації).

Інформаційна діяльність пов'язана з володінням новими технологіями, розумінням можливостей їхнього застосування та включає в себе:

1) збирання інформації (пошук, аналіз та узагальнення інформації щодо поставленої проблеми):

- планування та формування потреб щодо збирання інформації (теоретичної, довідкової, статистичної, управлінської, економічної тощо), яка потрібна для створення будь-якого проекту чи вирішення проблеми;
- визначення мотивів, джерел і механізмів збирання інформації;
- одержання інформації про стан об'єкту дослідження та її збереження в базах даних (знань) організації, а, при необхідності, передача інформації з використанням комп'ютерних мереж;
- аналіз, синтез та узагальнення отриманої інформації, оцінювання її достовірності.

2) експлуатацію комп'ютерного обладнання - організацію впровадження об'єкту проектування в дослідну (або промислову) експлуатацію (використання пакетів прикладних програм інформаційної підтримки).

Організаційно-управлінська (організаційна, комунікативна та контрольно-оцінювальна) діяльність включає в себе:

- організацію робочого місця, створення умов для виконання своїх функціональних обов'язків;
- організацію роботи колективу виконавців проекту (в тому числі, й з використанням телекомунікаційних засобів зв'язку), взаємодію колективу розробників із замовником, ухвалення управлінських рішень в умовах наявності різних думок;

- знаходження компромісу між різними вимогами як при довгостроковому, так і при короткостроковому плануванні, прийняття оптимальних рішень;
- оцінку технологічних і нетехнологічних витрат на забезпечення якості об'єкту проектування;
- організацію контролю якості вхідної інформації, атестацію та сертифікацію розроблених систем (контроль якості вирішення поставлених задач).

Науково-дослідна діяльність включає в себе:

- розробку та дослідження теоретичних та експериментальних моделей об'єктів професійної діяльності (аналіз стану та динаміки показників якості об'єктів діяльності з використанням необхідних методів і засобів досліджень; створення теоретичних моделей, які дозволяють прогнозувати властивості, стан і поведінку об'єкта дослідження);
- розробку і дослідження методик аналізу, синтезу, оптимізації і прогнозування якості процесів функціонування об'єктів дослідження (розробку методик проведення досліджень і алгоритмів обробки їх результатів; участь в розробці нових методів дослідження стану об'єктів та управління цим станом, а також нових технологій із застосуванням технічних і комп'ютерних засобів).

Добровська Л.М. [5] у своєму дослідженні представила перелік якостей особистості фахівця з обчислювальної техніки.

1. *Основна* складова якостей особистості фахівця містить в собі такі підструктури (якості, здібності та вміння) (див.рис.1.1):

1) психологічна підструктура:

- честолюбство (здібності – прагнути успіху; уміння бути кращим у роботі та навчанні),
- інтерес до діяльності,
- почуття відповідальності,
- мобільність.

2) інтелектуальна підструктура:

- творчість мислення (здібності – здатність до творчості, пізнавальної діяльності, творчої самостійності, фантазії, уяви, творчих та оригінальних рішень, винахідливості; уміння творчо вирішувати завдання);
- рефлексивність мислення (здібності – здатність до самопізнання, самоорганізації та самовдосконалення; вміння реалізовувати прості ідеї на практиці);
- логічність мислення (здібності – здатність до точного, визначеного, правильного мислення; уміння обґрунтовано та логічно діяти);
- критичність мислення (здібності – здатність до самоаналізу; уміння аналізувати, синтезувати, порівнювати; уміння передбачати результати своєї діяльності та критично оцінювати їх наслідки);

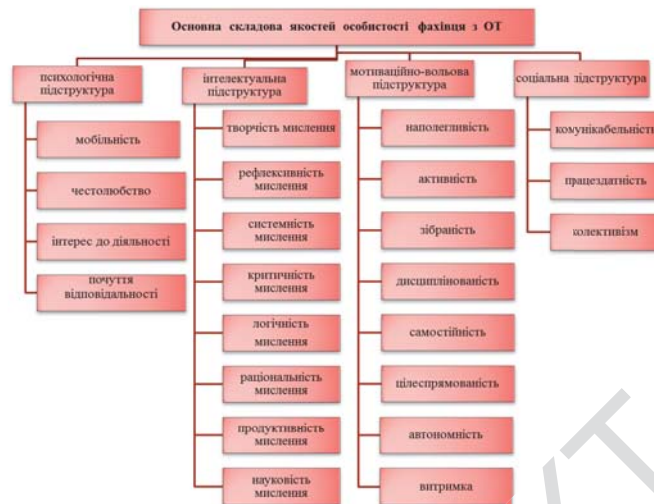

Рис.1.1. Основна складова якостей особистості фахівця з обчислювальної техніки

- системність мислення (здібності – здатність до різнобічного мислення; уміння узагальнювати, класифікувати інформацію);
- раціональність мислення (здібності – здатність раціонально мислити; уміння планувати та критично оцінювати результати своїх розумових процесів);
- продуктивність мислення (здібності – здатність до проблемного бачення; уміння вирішувати проблемні завдання з високим ступенем новизни, перевіряти ряд можливих рішень, здійснюючи вибір між ними);
- науковість мислення (здібності – здатність до наукової та дослідницької діяльності; уміння сприймати нові концепції та методи в роботі, виділяти основне та виявляти протиріччя).

3) мотиваційно-вольова підструктура:

- наполегливість (уміння сумлінно працювати);
- активність (здібності – здатність до активних дій; уміння активно та енергійно працювати);
- зібраність (уміння зосереджуватися на головному, відкидаючи другорядне);
- дисциплінованість (уміння бути дисциплінованим, підкорятися встановленому порядку, підтримувати дисципліну в колективі);
- самостійність (здібність – здатність самостійно мислити, працювати, одержувати знання, уміння і навички; уміння самостійно розв'язувати професійні проблеми, приймати рішення, відповідати за результати своєї діяльності);
- цілеспрямованість (уміння подолати перешкоди і досягти своїх цілей);
- витримка (уміння тримати себе в руках у професійній діяльності);

- автономність (уміння управляти собою, мислити й чинити відповідно до власних уявлень та бажань завдяки внутрішнім або зовнішнім спонукам).

4) соціальна підструктура:

- комунікабельність (здібності – здатність до міжособистісного ділового та дружнього спілкування в інформаційно - комп'ютерному середовищі, готовність до обговорення, наприклад, професійних проблем; уміння підтримати розмову, говорити коротко, чітко та переконливо);

- працездатність (уміння тривалий час виконувати роботу з максимальною ефективністю);

- колективізм (здібності – здатність працювати в колективі).

2. Фахова складова якостей особистості фахівця з ОТ включає в себе такі підструктури (якості, здібності та вміння) (див.рис.1.2):

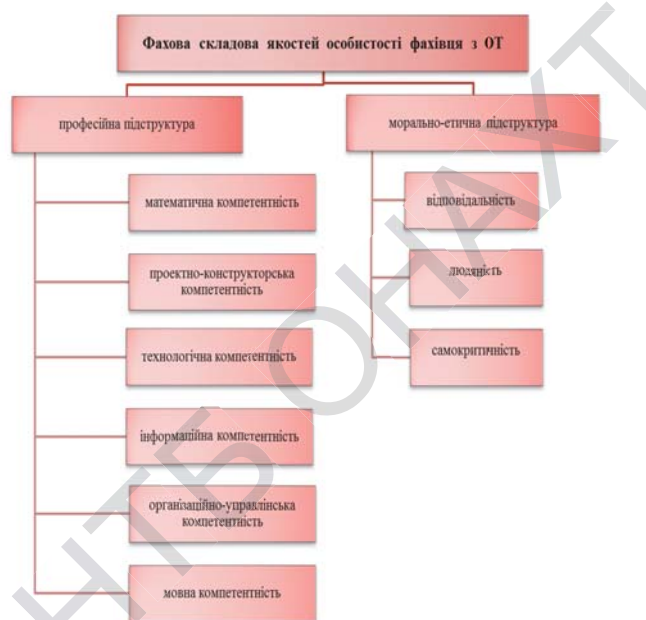

Рис.1.2. Фахова складова якостей особистості фахівця з обчислювальної техніки

1) професійна підструктура:

- математична компетентність (загальні здібності – здатність до наукової комунікації у вигляді вмінь математичного доказу, використання мови математики для ілюстрації, аргументації, інтерпретації; вміння оперувати математичними моделями, здатність застосовувати модельні засоби математики для вирішення практичних завдань);

- проектно-конструкторська компетентність (здібності – здатність знаходити або розробляти засоби розв'язання професійних проблем, передбачати результати своєї діяльності; вміння розв'язувати вище зазначені завдання, пов'язані з проектно-конструкторською діяльністю);

- технологічна компетентність (здібності – здатність використовувати або розробляти бази даних і бази знань, інформаційні системи, всесвітню мережу Інтернет, засоби для створення Web-сторінок з метою підвищення ефективності професійної діяльності);
- інформаційна компетентність (здібності – здатність володіти комп’ютерною технікою, використовувати у своїй професійній діяльності інноваційні технології; вміння розв’язувати вище зазначені завдання, пов’язані з інформаційною діяльністю);
- організаційно-управлінська компетентність (здібності – здатність планувати виконання роботи, забезпечувати контроль якості її виконання; вміння розв’язувати вище зазначені завдання, пов’язані з організаційно-управлінською діяльністю).

В результаті проведеного аналізу діяльності фахівця з обчислювальної техніки, аналізу посадових інструкцій та кваліфікаційних характеристик ми виокремили структурні компоненти конкурентоспроможності майбутніх фахівців з обчислювальної техніки, визначили рівні сформованості конкурентоспроможного фахівця (табл.1).

Таблиця 1.

Рівні сформованості конкурентоспроможності фахівця з обчислювальної техніки

Рівні сформованості	Характеристика рівня сформованості
Особистісні компоненти	
Високий	Проявляє наполегливість та ініціативність, завжди активний та прагне до успішної діяльності, вміє організувати біля себе і інших на успішну діяльність, проявляє самостійність у прийнятті рішень, часто видає «оригінальні» ідеї, доводить почате до кінця, комунікабельний, відкритий до спілкування, любить бути у центрі уваги, готовий творчо підійти до вирішення поставлених цілей, винахідливий, вміє логічно мислити, аналізувати інформацію, прогнозувати наслідки майбутньої діяльності, вибудовувати життєві та професійні пріоритети. Займає позицію «універсального лідера».
Середній	Виражена потреба в досягненні успіху, здобутті знань для майбутньої професійної діяльності, розширенні кругозору, самоосвіті, оновленні власного досвіду, проте потребує певного спонукання до відповідальності за виконані дії, рефлексії власної діяльності, вияву ініціативності, самостійності у прийнятті рішень, вміє працювати в колективі, може відстоювати власні погляди, проте відчуває труднощі при адаптації до нового. Займає позицію «ситуативного лідера». Проявляє ініціативу та наполегливість залежно від ситуації.

Низький	Не має потреби в досягненні успіху, самореалізації, здобутті знань для майбутньої професійної діяльності, розширенні кругозору, самоосвіті, оновленні власного досвіду. Потребує постійних спонукань до відповідальності за виконані дії, самоаналізу, вияву ініціативності, самостійності у прийнятті рішень.
Професійно - діяльнісні компоненти	
Високий	Вміє ясно висловлювати свої думки, логічно обґрунтовувати судження; має здатність до наукової комунікації у вигляді вмінь математичного доказу, вміє розв'язувати завдання, пов'язані з проектно-конструкторською діяльністю, володіє комп'ютерною технікою, використовує у своїй професійній діяльності інноваційні технології, вміє планувати виконання робіт; вміє розв'язувати завдання, пов'язані з організаційно-управлінською діяльністю; дисциплінований, автономний у прийнятті рішень, демонструє креативність та володіє знаннями в області трудового законодавства, захисту інтелектуальної власності, мобільний, має широкий кругозір, що виходить за рамки спеціальності.
Середній	Вміє висловлювати свої думки, але не завжди здатен логічно обґрунтовувати судження; вміє розв'язувати завдання, пов'язані з проектно-конструкторською діяльністю, володіє на достатньому рівні комп'ютерною технікою, використовує у своїй професійній діяльності інноваційні технології, вміє планувати виконання робіт, забезпечувати контроль якості її виконання, виявляє здатність до засвоєння останніх досягнень науки і техніки; вміє розв'язувати завдання, пов'язані з організаційно-управлінською діяльністю; дисциплінований, не завжди автономний у прийнятті рішень.
Низький	Не вміє висловлювати свої думки, не завжди здатен логічно обґрунтовувати судження; рідко демонструє здатність до наукової комунікації у вигляді вмінь математичного доказу, мінімум інформаційно-технологічних знань, що дозволяють на мінімальному рівні володіти комп'ютерною технікою, не використовує у своїй професійній діяльності інноваційні технології; немобільний, важко адаптується до змін, потребує постійного контролю з боку керівництва, рідко бере на себе відповідальність, замкнутий.

Використані джерела та література

1. Т. Ю. Андріяко. Педагогічна сутність і структура конкурентоспроможності фахівця / е-журнал «Педагогічна наука: історія, теорія, практика, тенденції розвитку» / №3 , 2010 р.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://intellect-invest.org.ua/ukr/pedagog_editions_e-magazine_pedagogical_science.
2. Бандура А. Теория социального научения / А. Бандура. – М.: Евразия, 2001. – 320 с.
3. Богиня Д. П. Концептуальні підходи до визначення конкурентоспроможності робочої сили на ринку праці [текст] / Д. П. Богиня // Україна: аспекти праці. – 1999. – № 6. – С. 38.
4. Ковалюк Т.В. Проектно-орієнтований підхід до розвитку ІТ – освіти / Т.В. Ковалюк. // Інформатизація вищої освіти. Управління розвитком складних систем. – 2013. – №3. – С.140–142
5. Каверіна О.Г. Інтегративний підхід до формування готовності студентів вищих технічних навчальних закладів до професійної комунікації: монографія/ О.Г.Каверіна. — Д.: ООО Фірма “Друк-Інфо”, 2009. — 275 с.

6. Добровська Л.М. Інваріантна складова професійної компетентності з інформаційних технологій майбутніх інженерів // Вісник НТУУ “КПІ”. Філософія. Психологія. Педагогіка. – 2010. – №1. – С.155–161

*Стоянова Р.В.
викладач професійно-орієнтованих дисциплін,
зав. відділення автоматичної,
механіки та діловодства
Технікум промислової автоматичної ОНАХТ*

«ОЦІНКА ЯКОСТІ ОСВІТИ НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ»

Сучасне покоління стандартів вищої освіти, у тому числі і стандартів освіти молодших спеціалістів, засноване на компетентнісному підході. Освітній стандарт [1] визначає поняття компетентності та компетенції.

Компетентність – інтегрована характеристика якостей особистості, результат підготовки випускника вузу для виконання діяльності в певних професійних та соціально-особистісних предметних областях, який визначається необхідним обсягом і рівнем знань та досвіду у певному виді діяльності, тобто це здобута на основі теоретичних знань і практичних навиків (умінь) здатність до діяльності у певній галузі.

Компетенція – здобута на основі теоретичних знань і практичних навиків (умінь) здатність до діяльності у певній галузі; компетенція включає знання й розуміння (теоретичне знання академічної області, здатність знати і розуміти), знання як діяти (практичне й оперативне застосування знань до конкретних ситуацій), знання як бути (цінності, як невід’ємна частина способу сприйняття, життя з іншими в соціальному контексті). Предметна область у якій індивід добре обізнаний і в якій він проявляє готовність до виконання діяльності.

У нашій країні поки немає єдиного інструментарію, що дозволяє виміряти і оцінити результати навчання і рівень сформованості набутих компетенцій, хоча на міжнародному рівні він існує (наприклад, TIMSS, PISA, CIVIC Education Project) [2], якими українські студенти при бажанні можуть скористатися. За кордоном прийнято виділяти три основні підходи до визначення і введення в практику освіти компетентнісного трактування якості результатів навчання: поведінковий підхід (США), функціональний підхід (Великобританія) і багатовимірний і цілісний підхід (Франція і Німеччина). Ці підходи з’явилися незалежно один від одного спочатку в США, потім у Великобританії і в останню чергу у Франції та Німеччині [2]. У США для оцінювання компетенцій розробляються компетентнісні тести, що дозволяють передбачати ефективність в роботі після закінчення навчання з високою прогностичною валідністю [2]. На відміну від США, де кластери компетенцій націлені виключно на поведінкові характеристики результатів навчання, пов’язані зі специфікою майбутньої професійної діяльності випускника навчального закладу, у Великобританії враховуються функціональні